

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

—'Έφιμερίδα Συλλόγου Τριγλιανών—

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1977

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 13

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 220.484

» 236.206

—
Εμβάσματα - Δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνῶν 21 - Θεσσαλονίκη

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΦΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

—
Υπεύθυνοι:
Ν. ΜΠΟΛΚΑΣ
Πρόεδρος

Σ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Γεν. Γραμματεὺς

ΟΙ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Τοῦ Νικόλαου Μπόλκα

Ψάχνοντας γιά ιστορικά τῆς Παλιάς μας πατρίδας Τριγλίας δρήκα στό έκκλησιαστικό ήμερολόγιο τοῦ "Άγιον" Όρους και μάρτυρες πού θυσιάστηκαν και ἀγίασαν γιά τὸν Χριστια-

νισμό. Αὗτοι εἶναι οἱ κάτωθι: 1ος Στέφανος ὁ κτήτωρ, "Οσιος Γιορτάζει 14 Ιανουαρίου. Ήγούμενος τῆς μονῆς Χηνολάκου εἰς Τριγλιά M. Ασίας κατά τὸν 8ον αἰώνα. Στίς 13 Ια-

νουαρίου ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς Ι. μονῆς Προφήτου Ἡλίου Βαθέος Ρύακος στὴν Τριγλιά Μικρᾶς Ασίας.

2ος Νικηφόρος, γιορτάζει 1 Ιουνίου. Μόνασε στὴν Τριγλιά τῆς Μη-

δικίου στὴν Τριγλιά κατά τὸν 8ον καὶ 9ον αἰώνα. "Οσιος Όμολογητής.

3ος Βασίλειος ὁ συστησάμενος "Οσιος, γιορτάζει 1 Ιουνίου. Μόνασε στὴν Τριγλιά τῆς Μη-

Βιθυνίας στὴν μονὴ του Βαθέος Ρύακος τὸν 10ον αἰώνα.

4ος Ίγγατος, "Οσιος, γιορτάζει 27 Σεπτεμβρίου. Ήγούμενος στὴν Ι. Μονὴ του Βαθέος Ρύακος 10ος αἰώνας στὴν

Τριγλιά.

5ος Μάρκος ὁ Τριγλιανὸς γιορτάζει 24 Νοεμβρίου, "Οσιος.

6ος "Οσιος Λουκᾶς, γιορτάζει 27 Δεκεμβρίου, ὁ ἐκ Τριγλιάς τῆς Μ. Ασίας.

Μονῆς τῶν Ιεήρων γιὰ νὰ μὲ παραδέσῃ....

Τὴν τοια ἀκριβῶς ὥρα οἱ μοναχοὶ τῶν Ιεήρων εἶχαν καὶ αὐτοὶ ἀναστατωθῆν. Τὴν ὥρα ποὺ ἄρχιζε η ἀγρυπνία, μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, εἶχαν παρατηρήσει ἕνα τεράστιο φωτοστέφανο στὴ οὐλασσαῖα Μέσα σ' αὐτὸν, στεκόταν ὅρθιο πάνω στὰ κύματα ἔνα εἰκόνισμα. "Ηταν μὲ εἰκόνα τῆς Παναγίας, ποὺ ἐκινείτο καὶ πληρίας στὸ μογαστήρι!... Κι ἀγάμενος στὸ βουητὸν τῶν κυμάτων, τοὺς φάγηκε πώς ἀκουσαν μὰ φωνὴ ποὺ τοὺς πρόσταζε:

Φωνάζετε τὸν "Οσιο Γαβριήλ, γιὰ νὰ μὲ πάρει στὰ χέρια του καὶ νὰ μὲ φέρη στὸ μοναστήρι!..."

Ἐτρέξαν τότε στὴ σκήτη του Γαβριήλ τὸν πήραν μαζὶ τους καὶ κατέβηκαν στὴν παραλία, διποὺ εἶδαν τὸ εἰκόνισμα τῆς Παναγίας νὰ πληριάζει. Τότε δοσιος Γαβριήλ ἔκανε τὸ σημεῖο του Σταυροῦ καὶ μὲ τὸ θάρρος ποὺ τοῦ ἔδιε νὴ ἀκλόνητη πίστη του, πάτησε στὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, προχώρησε μέχρι ἐκεῖ ποὺ εἶχε σταθῆ νὴ εἰκόνα, τὴν πῆρε στὰ χέρια του τρέμοντας ἀπὸ τὴν συγκίνηση του καὶ τὴν ἔφερε στὴν παραλία.

"Ἄρχισαν τότε νὰ χτυπᾶνε χαρμόσυνα δλὰ τὰ σήματα καὶ νὴ εἰκόνα μεταφέρθηκε στὸ ναό. Μά τὴν ἀλλὴ μέρα τὴν ὥρην καὶ κρέμεται πάνω στὴν εἰσόδο του Μοναστηρίου. Τὴν ἐπήρηγα καὶ ἰτήγαν ἔφεραν πάλι στὸ ναό, μὰ καὶ τὴν ἀλλὴ μέρα νὴ εἰκόνα βρέθηκε ξανὰ στὴν ίδια πύλη. Τὸ ἵδιο ὥραδο μάλιστα σὲ ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Ιεήρων, δοσιος Παῦλος εἶδε δραμα τὴν Παναγία ποὺ τοῦ εἶπε:

— Δὲν ἥρθα ἐδῶ γιὰ νὰ μὲ φυλάτε, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς φυλάγω!

"Ἔτοι νὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας, ὀνομάστηκε Πορταΐτισσα καὶ κρατήθηκε στὸν πύργο τῆς πύλης, γιὰ νὰ προστατεύῃ τοὺς μοναχούς ἀπὸ τὶς ἐπδρομές τῶν πειρατῶν.

"Ο γυιὸς τῆς χήρας σὰν ἔμαθε τὴν ἀφίξην τῆς Παναγίας στὸ "Ορος ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του καὶ ἥρθε καὶ ἔγινε μοναχὸς στὸν Αθώ, διποὺ καὶ ζῆσε σ' ἔνα μικρὸ μονόδιο μέχρι τὸ 890. Μὰ νὴ Πορταΐτισσα συνεκλύτισε κυριολεκτικὰ τὸ "Άγιον Όρος μὲ τὰ θαυμάτα τῆς.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ
ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΑ ΚΑΙ
ΕΥΤΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΗΝ ΕΤΟΣ

πὸ τὸ 1801 μέχρι τὸ 1177 ἡ αὐτοτρήη μοναστικὴ παράδοση ἀγνοῦθηκε.

Πλούσιοι κοσμικοὶ ἀγράσταν κτήματα στὸν Αθώ καὶ τριακόσιες οἰκογένειες θλάχων σκοπίσθηκαν στὸ "Ορος.

«Οἱ γυναικεῖς τους, ἀναφέρει ἔνας χρονικογράφος, ποὺ φρούσαν ἀνδρικά, ἔβοσκαν τὰ πρόβατα καὶ δούλευαν στὰ μοναστήρια, σὰν δουλοπάροικοι. Τὰ δὲ ὑπὸ αὐτῶν γενόμενα αἰσχρόγενα στὴν Πορταΐτισσας, ποὺ ἔχτισε τὸ 1680 ἡ γεγούνας τῆς Βλαχίας Ιωάννης Καντακουζηνός. Καὶ γά

στὸν πατριάρχη Νικόλαο νὰ τοὺς θοηθῆση νὰ σωθοῦν καὶ ἀντοκράτορα Θεοφίλου ζούσε μὲ τὸν γυνὸ της στὴ Νίτια τῆς Βιθυνίας μὲ χήρα,

ποὺ ἡ μόνη της παρηγοριά ἦταν μὲ παλῆ εἰκόνα τῆς Παναγίας. Μιὰ ἡμέρα ὠστόσο τὸ

μυστὸ της μαθεύτηκε καὶ στρειώτες τοῦ αὐτοκράτορα καὶ κλωπαὶ τὸ σπίτι της γιὰ νὰ τὴν συλλέψουν καὶ καταστρέψουν τὸ ικνοίσμα τῆς Παναγίας. Τότε ἡ φωτιὴ γυναικεῖς πῆρε

ποιεῖναι ἡ ιστορία της:

· 1829, στὴ βασιλεία τοῦ εἰκονιμάχου αὐτοκράτορα Θεοφίλου ζούσε μὲ τὸν γυνὸ της στὴ Νίτια τῆς Βιθυνίας μὲ χήρα,

ποὺ τὸ ηπειρωτικὸν ἔπος ἔκπληκτο τὸν πόλεμον της Βιθυνίας. Η Παναγία μητήρας στὸν Αθώ, διποὺ καὶ ζῆσε σ' ἔνα μικρὸ μονόδιο μέχρι τὸ 890. Μὰ νὴ Πορταΐτισσα συνεκλύτισε κυριολεκτικὰ τὸ

ἔπειρε κυριολεκτικὰ τὸν παραλία καὶ τὸ ἔρριπτο στὴ θάλασσα.

Ἔτοι ἀρχισε νὴ ἐπιπληκτικὴ ιστορία του. Στὸ "Άγιον Όρος, μεταξὺ τοῦ Σημεροπάσου καὶ τοῦ Ρωσικοῦ ὥπερος ἔπειρε ξανὰ στὴν ίδια πύλη.

· Η Παναγία μητήρας στὸν Αθώ, διποὺ καὶ ζῆσε σ' ἔνα μικρὸ μονόδιο μέχρι τὸ 890. Μὰ νὴ Πορταΐτισσα συνεκλύτισε κυριολεκτικὰ τὸ

Άγιον Όρος μὲ τὰ θαυμάτα τῆς.

— Σήκω "Οσιο Γαβριήλ... Κατέβα στὴν ἀκροθαλασσιὰ τῆς

ΔΑΠΑΝΗΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Σελίς 3-13

Ο έκλεκτός δειμνηστος συμπατριώτης μας σημειούμενος διά σταυρού και μεγάλος εὐεργέτης . "Ιωάννης Σάπαρης κατά μιάν τελετή στὸν Βουκουρέστι κατὰ τὴν ἐνθρόνισην τοῦ Πατριάρχου Ρουμανίας

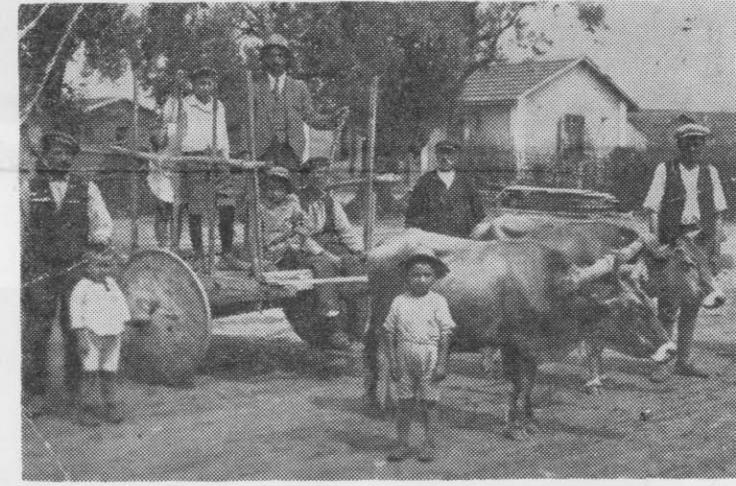
Ο δειμνηστος έκλεκτός συμπατριώτης μας, δ Προόχοντας τῆς ΙΙ. Τρίγλιας δ περίφημος ι Στέφανος Κασσόρης δ δόποις προσέφερε ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ΙΙ. Τρίγλια καὶ τοὺς Τριγλιανοὺς μὲ τὴν γυναῖκα του...

Μερικὴ ἀποψίς ΙΙ. Τρίγλιας

Τὸ παλαιὸν Κοινωτικὸν κατάστημα τῆς Ν. Τρίγλιας

Στὴν ἀνωτέρῳ φωτογραφίᾳ εἰναι: 1) Δημ. Μαστρανέστης τοῦ Χρω. 2) Σπόρος ἐργοδηγὸς ἐποικομοῦ, 3) Δημ. Σαλμάνης, 4) Δημ. Μπαρμπῆς καὶ οἱ μικροὶ εἰναι: Δημ. Μαστραλέξης καὶ Ιορδ. Γιαζητσόγλου

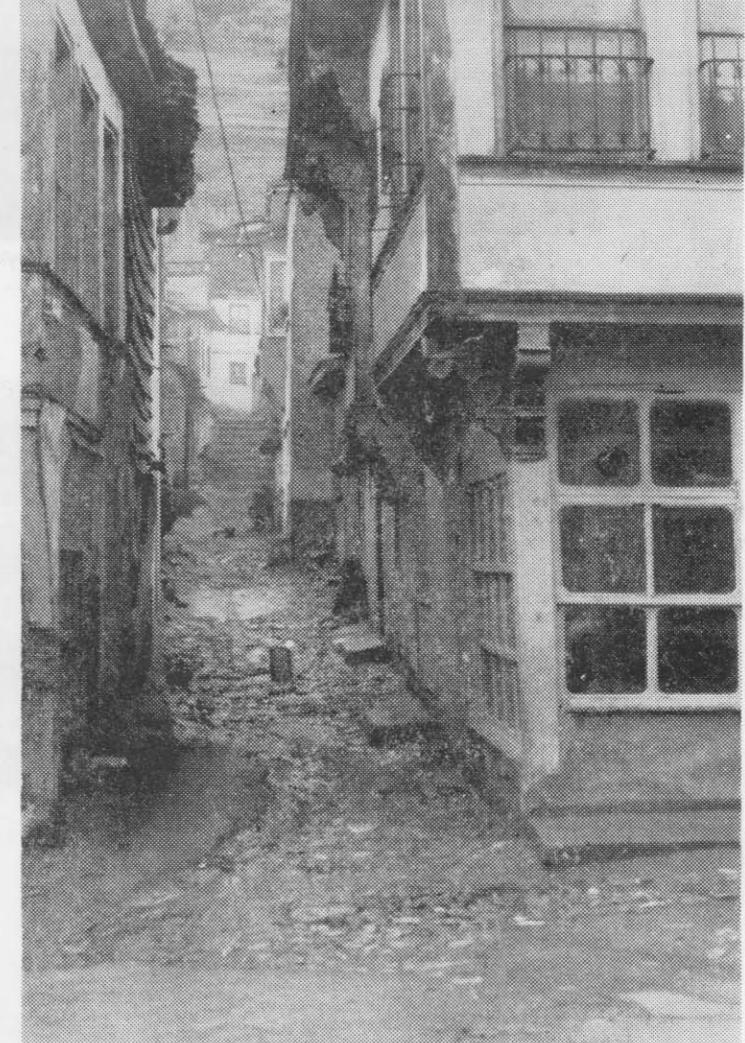

Ο Παπαχρήστος Γεράκης ἐφημέριος τῶν ἐκκλησιῶν Ἀγ. Γεωργίου καὶ Παντοθάσιλεσης ΙΙ. Τρίγλιας μὲ τὴν θυγατέρα του

Η ἔκλεκτὴ ἀρχόντισσα Καλλιφόρη Ιωάννου Σλάτυρη τὸ γένος Σιδεράκη ἀπὸ τὴν Χίο, ποὺ πάρα πολὺ ἀγάπησε τὴν Τρίγλια καὶ ἐνδιαφέρθηκε καὶ προσέφερε πολλές ὑπηρεσίες στὴν Τρίγλια καὶ τοὺς Τριγλιανούς.

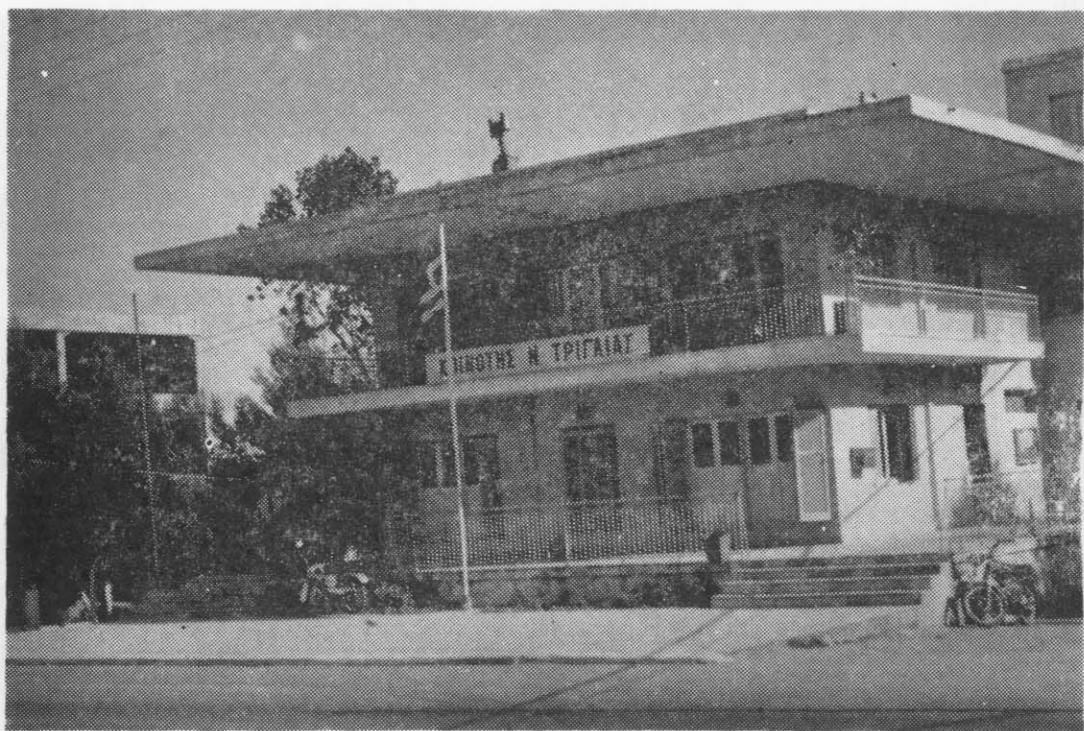
*Ἀπεδίωσε εἰς ἡλικιαν 92 ἐτῶν εἰς Ἀθήνας τὴν 21—4—77.

"Ἐνας Μαχαλᾶς ΙΙ. Τρίγλιας

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Σελίς 4-13

Τό . ώραιότερο σημερινό Κοινωνικό Κατάστημα Ν. Τριγλίας

Ταξιδήσια άποδην έγκατάστασι στό Σύνταγμα την συμπατριωτική μέσην πάντα μας κατά το 1922

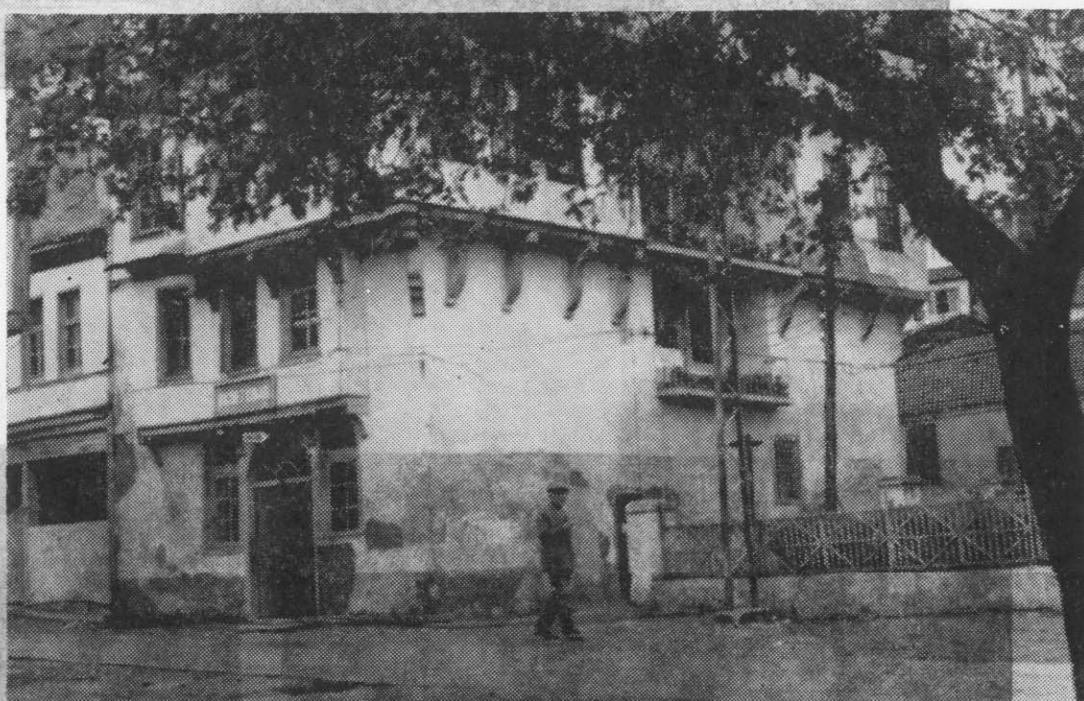
Στήν Η. Τρίγλιας 1910. Οι Τούρκοι πέρνουν τά δέκατα στις ήλιες. Αδές πού κρατά τό καρτί είναι ή Διογένης Μιχαηλίδης ή Μακούς καὶ ὁ ἄλλος πού κρατά καὶ ζυγίζει είναι δὲ Ἡρακλῆς Καλαφάτης

Οι πρώτοι Τριγλίανοι μαθηταί στό Μετόχι Σουφλαρίου

*Αποφις Παλαιά Τρίγλιας (ή Μύτη)

*Αποφις Παλαιάς Τριγλίας μὲ τόν Πλάτανο

*Η οδός Τριγλίας εἰς τὰς Σέρρας μᾶς ἀπεστάλη ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν σομιών εἰς νῦν γενετέρην πατριώτην μας Χρυσόν Μαμελετζῆν Δημοτικὸν Σύμβουλον

οι γ Τό ιστή τον γιατρόν 'Απ. Τσίτερη θάνος είναι θημεροτάχατον ο ορ αράγοντας νήτ έμ παλιγνότ. ΙΙ ηγοσιλιανούνταν

